

Czwartek, 25 października 2007 r.

12. zauważa, że aby instrumenty międzynarodowe były skuteczne, muszą obejmować co najmniej następujące postanowienia:

- a) zakaz stosowania, produkcji, finansowania, przekazywania i składowania amunicji kasetowej,
- b) zakaz udzielania pomocy korzystaniu z, produkcji, przekazywaniu lub składowaniu amunicji kasetowej,
- c) obowiązek zniszczenia składowanej amunicji kasetowej w określonym, jak najkrótszym terminie,
- d) obowiązek jak najszybszego oznakowania, ogrodzenia i rozbrojenia dotkniętych obszarów, najpóźniej w określonym terminie, oraz ustanowienia i utrzymania skutecznej zdolności do podejmowania tego rodzaju działań; obowiązek udzielenia pomocy w znakowaniu, groźeniu i ostrzeganiu na inne sposoby, w edukacji na temat zagrożeń oraz w rozbajaniu; na stosujących amunicję kasetową powinny spoczywać szczególne obowiązki w zakresie zapewnienia tego rodzaju pomocy, w tym postanowienie o terminowym i szczegółowym informowaniu o zastosowaniu tego rodzaju amunicji,
- e) obowiązek udzielania pomocy ofiarom, między innymi w zakresie wdrożenia zbierania danych, pilnej pomocy medycznej i kontynuacji takiej pomocy, rehabilitacji fizycznej, wsparcia psychologicznego, integracji społecznej, integracji lub reintegracji gospodarczej, wsparcia prawnego oraz przepisów i polityki dotyczącej osób niepełnosprawnych;

13. zaleca wysłanie przedstawicieli na zbliżającą się konferencję w ramach procesu z Oslo;

14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich UE, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz Koalicji przeciwko Amunicji Kasetowej.

P6_TA(2007)0485

Produkcja opium dla celów medycznych w Afganistanie

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 25 października 2007 r. w sprawie produkcji opium dla celów medycznych w Afganistanie (2007/2125(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady złożony, w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie produkcji opium dla celów medycznych w Afganistanie (B6-0187/2007);
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu, w tym ostatnią z dnia 18 stycznia 2006 r. ⁽¹⁾;
- uwzględniając sprawozdanie Biura ONZ ds. Narkotyków i Przemysłu (UNODC) i Banku Światowego za rok 2006 zatytułowane „Przemysł farmaceutyczny w Afganistanie”,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UNODC za rok 2007, wydane w czerwcu 2007 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 176.

Czwartek, 25 października 2007 r.

- uwzględniając rezolucję Rady Społeczno-Gospodarczej ONZ (ECOSOC) nr 2005/25 z dnia 22 lipca 2005 r. w sprawie leczenia przeciwbólowego przy zastosowaniu środków opiatowych, w której dyskutuje się możliwość realizacji ewentualnego mechanizmu pomocy ułatwiającego takie leczenie, rezolucję ECOSOC nr 2004/40 z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie wytycznych dotyczących farmakologicznego leczenia osób uzależnionych od opiatów przy wsparciu psychospołecznym, rezolucję ECOSOC nr 2005/26 z dnia 22 lipca 2005 r. w sprawie popytu na opiaty stosowane do potrzeb medycznych i naukowych oraz ich podaży, rezolucję Światowego Zgromadzenia Zdrowia (WHA) nr 58.22 z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie profilaktyki i kontroli chorób nowotworowych, rezolucję WHA nr 55.14 z dnia 18 maja 2002 r. w sprawie zapewnienia dostępu do podstawowych leków, a także końcowe zalecenia 12. międzynarodowej konferencji organów regulujących rynek leków, która odbyła się w dniach 3-6 kwietnia 2006 r. w Seulu, wzywające organy regulujące do zapewnienia lepszego dostępu do narkotycznych środków przeciwbólowych;
- uwzględniając sprawozdania z misji delegacji ad hoc PE do Afganistanu w lipcu 2005 r. oraz z misji obserwacji wyborów we wrześniu 2005 r.;
- uwzględniając końcowe sprawozdanie unijnej misji obserwacji wyborów parlamentarnych i wyborów do władz prowincji, przeprowadzonych 18 września 2005 r.;
- uwzględniając art. 114 ust. 3 Regulaminu;
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0341/2007);
- A. mając na uwadze, że międzynarodowe strategie polityczne dotyczące narkotyków opierają się na konwencjach Narodów Zjednoczonych z 1961, 1971 i z 1988 r., które zakazują w szczególności produkcji, handlu, sprzedaży i zażywania szeregu substancji, z wyjątkiem celów medycznych lub naukowych,
- B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu UNODC zatytułowanym „Afganistan: ekspertyza 2006 na temat opium” podkreśla się, że na obszarze wykorzystywanym do nielegalnej uprawy opium w 2006 r. uzyskano rekordową ilość ok. 6 100 ton, co oznacza wzrost o prawie 50 % w stosunku do roku 2004,
- C. mając na uwadze, że przyjęta w styczniu 2006 r. narodowa strategia walki z narkotykami w Afganistanie poświęcona jest zarówno ograniczeniu podaży, jak i popytu, a także alternatywnym źródłom utrzymania oraz umocnieniu instytucji rządowych, oraz mając na uwadze, że ministerstwo ds. walki z narkotykami, ustanowione przy pomocy środków UE, jest główną instancją wdrażającą tę strategię,
- D. mając na uwadze, że rząd Afganistanu powołał komisję ds. regulacji rynku leków, w której skład wchodzi urzędnicy z ministerstwa ds. walki z narkotykami, ministerstwa zdrowia i ministerstwa finansów, w celu „regulowania wydawania licencji, sprzedaży, dystrybucji, importu i eksportu wszelkich leków do legalnego wykorzystywania na terenie kraju”,
- E. mając na uwadze, że UE powinna więcej zrobić dla zmniejszenia produkcji opium (poprzez udział w Antynarkotykowym Funduszu Powierniczym i Funduszu Dobrych Wyników), ponieważ — zgodnie z rocznym sprawozdaniem UNDOC Afganistan 2007 Opium Poppy Survey — produkcja opium w Afganistanie osiągnęła nowy zatrważający poziom tzn. jest dwa razy większa niż dwa lata temu; mając na uwadze, że Afganistan stał się praktycznie wyłącznym dostawcą najbardziej śmiertelnego narkotyku na świecie obejmując 93 % światowej produkcji opiatów; należy jednak zauważyć, że liczba prowincji wolnych od produkcji opium zwiększyła się co najmniej dwukrotnie, z 6 w 2006 r. do 13 w 2007 r., dzięki powodzeniu projektów wspierających alternatywne źródła utrzymania, przez które podniósł się również poziom bezpieczeństwa na północy, jak również dzięki skutecznym programom podnoszenia świadomości, obejmującym system nagradzania za dobre wyniki, oraz że 50 % ogólnej produkcji opium w Afganistanie pochodzi z samej tylko prowincji Helmand,
- F. mając na uwadze, że według szacunków Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego prawie 40 % PKB Afganistanu ma związek z produkcją opium oraz mając na uwadze, że według szacunków UNODC 3,3 mln osób (z ludności liczącej ponad 31 mln) zajmuje się działalnością w sektorze maku, wytwarzając roczny dochód w wysokości 1 965 USD na rodzinę,

Czwartek, 25 października 2007 r.

- G. mając na uwadze, że w 2007 r. wartość zbiorów opium wyniosła 1 mld USD, tj. 13 % oficjalnego PKB Afganistanu wynoszącego 7,5 mld USD, oraz mając na uwadze, że całkowita potencjalna wartość krajowych zbiorów opium w 2007 r. przypadająca na rolników, właścicieli laboratoriów i handlarzy afgańskich sięgnęła 3,1 mld USD, co stanowi prawie połowę oficjalnego PKB kraju lub 32 % całej gospodarki z sektorem opium włącznie,
- H. mając na uwadze, że zachętą dla farmerów afgańskich do produkcji opiatów jest głównie zysk finansowy oraz, że, aby licencjonowana produkcja opiatów była finansowo atrakcyjna, będzie musiała przynosić wyższy zysk niż pochodzący z nielegalnej produkcji,
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal przekazuje najwięcej środków na działania zmierzające do zmniejszenia podaży opium poprzez projekty promujące alternatywne źródła utrzymania zastępujące nielegalne uprawy, na co istnieje dramatyczne zapotrzebowanie również ze względu na uzupełnienie krajowego systemu żywienia,
- J. mając na uwadze na spostrzeżenie Komisji, zawarte w dokumencie strategicznym Komisji w sprawie Afganistanu (2007-2013), że rozwijająca się gospodarka opiumowa oraz groźba zawładnięcia państwem przez interesy narkotykowe stanowią krytyczne zagrożenia dla rozwoju, tworzenia państwowości i bezpieczeństwa w Afganistanie,
- K. mając na uwadze potwierdzone doniesienia, że głównym źródłem finansowania rebeliantów, lokalnych watazków, talibów oraz ugrupowań terrorystycznych jest handel nielegalnymi środkami odurzającymi,
- L. mając na uwadze, że dnia 25 czerwca 2007 r. Rada Senlis, międzynarodowy zespół doradców ds. bezpieczeństwa i rozwoju, przedstawiła szczegółową dokumentację techniczną opisującą, w jaki sposób projekt zatytułowany „mak jako lekarstwo”, posiadający charakter lokalny, mógłby funkcjonować w Afganistanie; projekt ten obejmowałby zintegrowany system kontroli społecznej, produkcję lekarstw na szczeblu lokalnym, obowiązkową dywersyfikację gospodarczą oraz ogólny rozwój obszarów wiejskich,
- M. odnotowując, że Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) wskazuje, że 10 państw zużywa 80 % opiatów legalnie dostępnych na świecie, a do pozostałych 180 państw należy większość krajów rozwijających się, które reprezentują 80 % światowej ludności; odnotowując ponadto, że Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających wezwał wspólnotę międzynarodową do popierania przepisywania środków przeciwbólowych zwłaszcza w ubogich krajach, ponieważ doniesienia mówią o poważnych brakach w opiece medycznej w ponad 150 krajach, gdzie prawie nie udziela się opieki osobom potrzebującym leczenia, oraz w kolejnych 30 krajach, w których brak opieki jest jeszcze bardziej rozpowszechniony lub w których brakuje danych na ten temat,
- N. mając na uwadze, że art. 23 konwencji ONZ z 1961 r. określa warunki uprawy, produkcji i rozprowadzania opium pod nadzorem agencji rządowej oraz kładąc nacisk na fakt, że rząd Afganistanu musi spełnić te warunki, zwłaszcza w odniesieniu do południowych prowincji kraju, gdzie jest za dużo upraw opium,
- O. mając na uwadze, że Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających, stwierdził, że istnieje światowa nadmierna podaż opiatów dla celów medycznych, nawet jeżeli ta ocena nie uwzględnia potencjalnego popytu,
- P. mając na uwadze, że według sprawozdania Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających na świecie występuje nadmierna podaż opiatów do celów medycznych, a produkcja opium w Afganistanie znacznie tę podaż przekracza, nawet przy uwzględnieniu krajów mniej rozwiniętych,
- Q. mając na uwadze, że konstytucja afgańska stanowi, iż „państwo uniemożliwia wszelkiego rodzaju uprawy i przemysł narkotyków” oraz mając na uwadze, że afgańska ustawa o zwalczaniu narkotyków z 2005 r. przewiduje możliwość licencjonowanej produkcji i dystrybucji substancji będących pod kontrolą w Afganistanie.
- R. mając na uwadze, że w celu wspierania i umacniania pokoju i bezpieczeństwa w Afganistanie obecności międzynarodowych sił powinna towarzyszyć szersza współpraca cywilna, tak aby wspierać postęp społeczno-polityczny i rozwój gospodarczy, a także zdobyć serca i umysły miejscowej ludności,

Czwartek, 25 października 2007 r.

- S. mając ponownie pod uwagę ogromne koszty strategii zwalczania narkotyków oraz poważne niedociągnięcia w zakresie jej skuteczności, nie uwzględniającej regionalnej, społecznej i gospodarczej różnorodności terenów wiejskich w Afganistanie przy opracowywaniu i wprowadzaniu środków alternatywnych źródeł utrzymania oraz strategii opierającej się jedynie na eliminowaniu tego zjawiska;
- T. biorąc pod uwagę, że do wspierania procesu tworzenia instytucji, demokracji i przyjmowania zasad państwa prawa, sprawiedliwego systemu sądownictwa, a także do poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności można doprowadzić jedynie poprzez politykę, która nie narzuca rozwiązań z zastosowaniem przemocy, takich jak przymusowa likwidacja upraw, w odniesieniu do praktyk, które same w sobie są przemocą pozbawioną;
- U. mając na uwadze, że walka z produkcją narkotyków w Afganistanie powinna charakteryzować się podejściem zróżnicowanym pod względem regionalnym; mając na uwadze, że działania mające na celu zwalczanie produkcji narkotyków uprawianych przez rolników muszą być dokładnie ograniczone do obszarów na których legalne źródła utrzymania są możliwe (obszary, na których jest lepszy dostęp do ziemi i wody, gdzie istnieją rynki oraz, gdzie jest wyższy stosunek człowiek/ziemia); mając na uwadze, że programy na rzecz alternatywnych źródeł utrzymania muszą skupić się zwłaszcza na biedniejszych regionach z ograniczonymi zasobami, które w największym stopniu są uzależnione od produkcji opium,
- V. mając na uwadze, że komisyjny dokument strategia dla Afganistanu na lata 2007-2013 właściwie koncentruje się na rozwoju obszarów wiejskich i zarządzaniu, to jednak należy położyć większy nacisk na reformę afgańskich ministerstw odpowiedzialnych za kontrolowanie produkcji narkotyków, zwłaszcza ministerstwa spraw wewnętrznych,
1. zwraca się do Rady z następującymi zaleceniami, zgodnie z którymi Rada powinna:
 - a) przeciwstawić się w ramach programów zintegrowanego rozwoju metodzie fumigacji jako sposobu na likwidację upraw maku w Afganistanie;
 - b) opracować i przedstawić rządowi afgańskiemu — w ramach finansowanych przez UE programów dotyczących zmniejszenia nielegalnej podaży — kompleksowy plan i strategię mającą na celu kontrolowanie produkcji narkotyków w Afganistanie poprzez lepsze zarządzanie oraz zwalczanie korupcji na najwyższych szczeblach administracji afgańskiej (zwłaszcza ministerstwo spraw wewnętrznych) przy użyciu istniejących międzynarodowych narzędzi prawnych, a także poprzez działania przeciw handlarzom na miejscu, poprawę ogólnego rozwoju obszarów wiejskich w szczególności w najuboższych regionach i w tych, które jeszcze nie produkują opium na szeroką skalę, ostrożne i selektywne angażowanie się w ręczne niszczenie upraw, zbadanie możliwości przeprowadzenia programów pilotażowych na małą skalę mających na celu przekształcenie części obecnych nielegalnych upraw maku w tereny do produkcji legalnych środków przeciwbólowych na bazie opium; produkcja ta powinna podlegać ścisłej kontroli na miejscu, którą z kolei powinna uzupełniać kontrola ze strony instytucji międzynarodowej, na przykład UNDCP, nadzorującej produkcję i zapobiegającej przeznaczaniu jej na inne nielegalne rynki, na przykład na rynek heroiny;
 - c) zaoferować pomoc przy rozpatrywaniu możliwości i wykonalności naukowego projektu pilotażowego „mak jako lekarstwo”, który pozwoli na dalsze zbadanie, w jaki sposób udzielanie licencji może przyczynić się do zmniejszenia ubóstwa, dywersyfikacji gospodarki wiejskiej, ogólnego rozwoju i wzrostu bezpieczeństwa, a także w jaki sposób może ono z powodzeniem stać się częścią międzynarodowych działań na rzecz poprawy sytuacji w Afganistanie, jednocześnie zapewniając mechanizm wykluczenia z projektu regionów, w których niedawne osiągnięcia związane z wprowadzeniem rządów prawa i w rezultacie z wyeliminowaniem lub ograniczeniem upraw mogłyby łatwo zostać zagrożone.
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, a także do wiadomości Komisji, rządów i parlamentów państw członkowskich oraz Islamskiej Republiki Afganistanu.